

JER SA SEMENOM SVE POČINJE...

Novi Sad • II godina • br. 83 • četvrtak, 15. 9. 2016. • 19 dinara

novosadski **REPORTER**

PAMTIĆE SE RIO DE ŽANEIRO

Dva novosadska olimpijska zlata!

ДИГИТАЛИЗАЦИЈА digitalizacija.ns.rs

Будимо сви тим за
европску престоницу
КУЛТУРЕ

ИНФОРМАТИКА
ЈКП НОВИ САД
www.nsinfo.co.rs

call center
0800 30 40 50
BESPLATAN POZIV SA FIKSNOG TELEFONA

call center
066 6 67 67 67
POZIVI SA MOBILNE MREZE

GIGATRON

www.gigatron.rs

BAŠ TVOJA GIGATRON KARTICA

Sakupljajte bodove i ostvarite dodatne popuste

PLAĆANJE
ČEKOVIMA NA
JEDNAKE MESEČNE
24 RATE
BEZ KAMATE

Dva novosadska olimpijska zlata!

Borislava Perić Ranković i Laslo Šuranji zablistali u Riju str. 28/29

NOVI SAD IMA VIŠE CRPNIH STANICA OD BEOGRADA

Intervju: Rukovodilac sektora kanalizacije u JKP "Vodovod i kanalizacija" Jovan Šučov str. 4/5

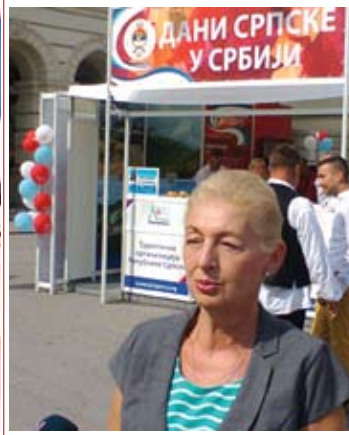
PRIVREDNI SAVET ZA INDUSTRIJSKI PREPOROD

Već u oktobru biće izdvojeni prioritetni izazovi s kojima se suočavaju novosadski privrednici str. 10/11

SRPSKA ZOVE, SPAKUJ SE I KRENI!

Tradicionalna manifestacija Dani Srpske u Srbiji održana i u Novom Sadu str. 14/15

TRI VEKA NAJSTARIJEG DELA NAŠEG GRADA

Dan Podbare obeležile zaprege, folklor, sport i druženje str. 18/19

SRPSKA ATINA ISTINSKA PRESTONICA KULTURE

Ambasadori Amerike, Rusije i Kanade podržali novosadsku scenu str. 22/23

NOVI SAD KOLEVKA SRPSKOG VAZDUHOPLOVSTVA

Prvi jugoslovenski avioni proizvedeni u Ikarusu u Šumadijskoj ulici str. 24/25

Impresum

Novosadski
REPORTER

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK
Zoran Surla
surlazoran@gmail.com

TEHNIČKI UREDNIK
Jelena Mihajlović

REDAKCIJA
Marija Magdalena Idei
Trifunović, Siniša Kostić,
Isidora Filipov
redakcija@nsreporter.rs

FOTO-REPORTER
Marko Dabetić

LEKTOR
Biljana Rac

IZDAVAČ
Lokal media d. o. o. Novi Sad

DIREKTOR
Srđan Vučurević
direktor@nsreporter.rs

DIREKTOR KORPORATIVNIH
KOMUNIKACIJA
Jovan Tanurdžić

Bulevar oslobođenja 127,
telefon i faks 021/454-624,
450-774
office@nsreporter.rs

Marketing: 021/450-261,
Žiro račun 165-23047-65
Hypo Alpe Adria Banka a. d. Beograd
marketing@nsreporter.rs

Štampa: Grafoprodukt d. o. o. Novi
Sad, Desanke Maksimović 52

„Novosadski reporter“ je član medijske
grupe zajedno s nedeljnim listovima:
Zrenjanin, Somborske novine, Nove
kikindske novine, Vršачka kula,
Subotičke novine i Nedeljne Novine.
www.nsreporter.rs

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Biblioteke Matice srpske, Novi Sad
659.3 (497.113)

Novosadski reporter / glavni i
odgovorni urednik Milorad Bojović
God. 1, Novi Sad: Lokal Media Novi
Sad, 2015- . - Ilustr.; 30 cm
Nedeljno.

ISSN 2406-2022 = Novosadski
reporter
COBISS.SR-ID 293986823

Intervju

Rukovodilac sektora
kanalizacije u JKP
„Vodovod i kanalizacija”
Jovan Šućov

Novi Sad ima više crpnih stanica od Beograda

Budući da je geografska konfiguracija našeg grada takva da je bačka strana potpuno ravna, postoji velik broj crpnih stanica kanalizacije koje su na tom sistemu

Autor: **Marija Magdalena Idei Trifunović**

Izgradnja kanalizacionog sistema Novog Sada počela je 1880. godine. Početak Drugog svetskog rata Novi Sad je dočekaao s oko 40 kilometara kanalizacione mreže kojom su se odvodile uglavnom atmosferske vode. Avgusta 1953. godine prihvaćen je i odobren investicioni program izgradnje gradske kanalizacije. Po ovom programu zadržan je osnovni koncept podela na južni i severni sliv s mešovitim sistemom. Iste godine je započeta izgradnja, prvo objekta na Dunavu – glavnih crpnih stanica (GC-1 i GC-2) s izlivima u Dunav i glavnih kolektora. To se može smatrati početkom izgradnje moderne kanalizacije u Novom Sadu.

O današnjem sistemu novosadske kanalizacione mreže i problemima koji se javljaju kako zbog porasta broja stanovnika tako i zbog promenjenog načina života, govori Jovan Šučov, rukovodilac sektora kanalizacije u JKP „Vodovod i kanalizacija”.

■ Koliko je dugačak sistem novosadske kanalizacije?

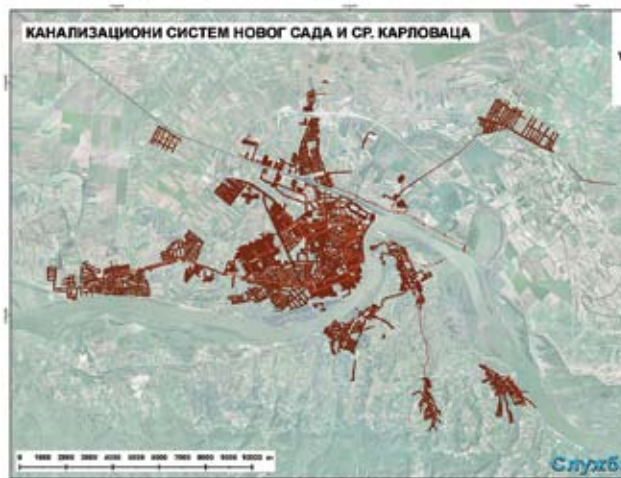
– Trenutno obuhvata 1.200 kilometara mreže. Najvećim delom i skoro u celosti kanalizacionom mrežom pokriven je grad Novi Sad. Kanalizacija nije izgrađena samo u pojedinim rubnim delovima gradskih naselja. A to praktično znači da je skoro 95 odsto Novog Sada pokriveno kanalizacionom mrežom. Crpnih stanica u našem sistemu kanalizacije ima 70, od kojih su pet većeg kapaciteta na izlivima u Dunav, a najveće prerađuju 10-11 kubika u sekundi otpadnih voda.

■ Gde se trenutno gradi kanalizacioni sistem?

– U toku je izgradnja kanalizacije u prigradskim naseljima i pojedinim delovima grada, a u nekim naseljima su završeni radovi, npr. u Kovilju, Rumenki i Stepanovićevo. Doduše, radovi nisu kompletno gotovi u ovim naseljima. U Kovilju je izgrađena mreža, ali nisu završeni svi priključci. Za dalji razvoj kanalizacije moraće se graditi prečistači kao što je u ova tri sela i urađeno. Možemo se pohvaliti da je Novi Sad pustio u pogon tri mala prečistača, a preostaje da se urade još dva, i to u Čeneju i u Begeču. S tom investicijom i izgradnjom Centralnog prečistača otpadnih voda praktično bi se zaokružilo čitav kanalizacioni sistem grada i cela opština Novi Sad imala bi potpuno pokriven sistem odvoda otpadnih voda, što je krajnji cilj preduzeća.

■ Jasno je da u 21. veku svi moraju imati bezbedan način odvođenja otpadnih voda. Zašto je još bitno imati uređen sistem kanalizacije?

– Kanalizacija je počela da se gradi prvenstveno iz zdravstvenih razloga,

a kad je došla industrijska revolucija, postalo je nužno jer su ta dva elementa najvažnija u zaštiti podzemlja i podzemnih voda. Nov problem posle industrijske revolucije bilo je ispuštanje otpadnih voda u prijemnike, bilo da su to reke, mora ili jezera, i njihovo zagađenje. Tako da je taj nekadašnji problem rešen prečišćavanjem otpadnih voda koje su krajnje za svaki sistem kanalizacije.

■ Kakva je struktura novosadskog kanalizacionog sistema?

– Najveći deo gradskog kanalizacionog sistema mešovitog je tipa, što znači da prima i atmosfersku i fekalnu vodu, a postoje delovi mreža koji su separadni i posebno prikupljaju atmosferske ili fekalne vode. Budući da je geografska konfiguracija Novog Sada takva da je bačka strana potpuno ravna, postoji velik broj crpnih stanica kanalizacije na tom sistemu. Mislim da smo u tome vodeći u Srbiji pošto smo donedavno bili jednaki s Beogradom, a pretekli smo ih s obzirom da sad imamo 71 crpnu stanicu kanalizacije.

■ Koliko je značajan kanalizacioni sistem jer je nezamislivo da kanalizacija ne postoji?

– Kao komunalni sistem kanalizacija ima dvostruku ulogu, s jedne strane, čuva zdravlje ljudi, a s druge, štiti životnu sredinu. U prilog toj tvrdnji ide činjenica kada je vladala kolera u Londonu. Ta epidemija zarazne bolesti uticala je da se napravi nov sistem odvođenja otpadnih voda. Kanalizacija postoji još od starog Rima, a i daleko u istoriju dosežu sistemi odvođenja površinskih i atmosferskih voda. Međutim, ono što mi zovemo urbanom kanalizacijom, svakako je londonsko rešenje sistema koje je izgrađeno za vreme epidemije kolere, kad su napravili veliki kolektor koji je ispušćivao vodu ka Temzi. Zdravlje ljudi je iniciralo izgradnju kanalizacije u Londonu pa i širom sveta.

■ Kad su se pojavili problemi?

– Onog trenutka kada je industrija počela da ispušta industrijske ot-

padne vode u kanalizacioni sistem. Nепreradena i neprečišćena voda iz fabrika u kanalizaciji napravila je veći problem za očuvanje životne sredine. U našoj blizini znamo za dva slučaja – Paličko jezero i Veliki Bački kanal bili su zagađeni sve dok nije izgrađen prečistač. Nova dimenzija za očuvanje životne sredine samo je nadogradila sistem kanalizacije i zaokružila u jednu celinu da se zdravlje ljudi i zaštita životne sredine objedinjuju u jednom sistemu. Ceo naš posao od projektovanja sistema do izvođenja i upotrebe krajnjeg korisnika i, kasnije, njegovog održavanje govori da smo stalno u tim poslovima.

■ Koliko je komplikovan sistem kanalizacije i njegovo održavanje?

– Smatram da je sistem kanalizacije jedan od najkompleksnijih sistema s obzirom na to da se strogo moraju poštovati pravila gradnje jer su u pitanju ogromni betonski objekti na velikim dubinama ispod zemlje, s veoma malim padom cevi, naročito u Vojvodini. U brdskim predelima je opet problem što ima mnogo šahtova koji služe kao kaskadni pomoćni objekti kako bi pad i protok u cevima bio usporen. Održavanje kanalizacione mreže veoma je složen posao. Trudimo se da preko sektora za odnose s javnošću objasnimo građanima kako da koriste kanalizacije jer nije sve za kanalizaciju. Drugi stepen edukovanja o korišćenju kanalizacije podrazumeva da građani moraju biti svesni da ne mogu sve bacati u kanalizaciju. Novosadska kanalizacija u svom sistemu prepumpava otpadne vode, što znači da od korisnika do Dunava postoje pumpe kroz koje prolaze do krajnje tačke. Veliki problem, recimo, prave vlažne maramice u sistemu otpadnih voda. Zbog toga i drugog sličnog a neadekvatnog otpada koji se baca u kanalizaciju, sistem održavanja poskupljuje, i to znatno više nego kada bi se pravilno koristio.

■ Koji biste deo sistema kanalizacije naveli kao problematičan?

– Velik problem su šahtovi, naročito u urbanim delovima grada jer poznato je da se poklopici krađu, što poskupljuje celo održavanje sistema. Istovremeno, šaht je najslabija karika u sistemu i najčešće havarije se događaju na njima, a obično ih uzrokuje sleganje terena ili neki radovi koji se izvode u njihovoj blizini. U Novom Sadu ima oko 25.000 šahtova na mreži. I slivnici, kojih ima oko 15.000, a nalaze se uglavnom na saobraćajnicama uz ivicu puta, skupljaju atmosfersku vodu i sa svim priključcima na mreži čine ceo sistem kompleksnijim.

Možemo se pohvaliti da je Novi Sad pustio u pogon tri mala prečistača, a preostaje da se urade još dva u Čeneju i Begeču

SEDAM NS DANA

SVI DOGAĐAJI NA JEDNOM MESTU.

KULTURA. SPORT. POLITIKA.
ZABAVA. BIRAMO ZA VAS DOGAĐAJE
KOJI SU OBELEŽILI PROTEKLU
NEDELJU U NOVOM SADU

četvrtak, 8. septembar

Izazovi mlečnog govedarstva: Holandija i Srbija

Odeljenje za poljoprivredu Ambasade Kraljevine Holandije organizovalo je u Novom Sadu, u saradnji s Pokrajinskim sekretarijatom za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu, Departmanom za stočarstvo Poljoprivrednog fakulteta i Udruženjem novinara Srbije naučni skup Izazovi mlečnog govedarstva: Holandija i Srbija.

Pokrajinski sekretar za poljoprivredu, vodoprivredu i šumarstvo Vuk Radojević u uvodnoj reči o radu skupa istakao je da je stočarstvo tradicionalno zastupljeno u našoj zemlji i poseduje sve prirodne potencijale za njegov razvoj, ali da je dobro videti i stručne savete i rešenja koja se primenjuju u Holandiji u osavremenjivanju stočarstva.

Zapažena predavanja održali su profesor Poljoprivrednog fakulteta dr Miroslav Plavšić o mlečnom govedarstvu u Srbiji, Johanes Broslam iz Holandije o trening centru za mlečno govedarstvo i njegov zemljak Erik Gostelije o ishrani krava.

petak, 9. septembar

Počelo Brankovo kolo

Besedom uglednog pesnika Radomira Andrića o Branku Radičeviću svečano je otvoreno jubilarno 45. Brankovo kolo u najstarijoj srpskoj gimnaziji u Sremskim Karlovcima, gde se Aleksije (Branko) školovao od 1835. do 1841. godine. Na početku svečanosti skup je pozdravio direktor Brankovog kola Nenad Grujičić ističući značaj Brankovog kola i retkih sličnih kulturnih manifestacija i institucija naspram najezde pirotehničkih i vašarsko-maskenbalskih terevenki.

– Kao što se Englezi ne mogu odreći svoga Bajrona, Rusi Puškina, Nemci Hajnea, tako se ni mi Srbi ne možemo odreći svoga Branka Radičevića. Moramo sve učiniti da opstanemo kao originalan jezički, kulturni i duhovni amblem – rekao je Grujičić.

Potom je uručio Radomiru Andriću najviše priznanje Brankovog kola za pesnički opus Statuetu Branka Radičevića, rad vajara Jovana Soldatovića.

subota, 10. septembar

Olimpijci posetili male sportiste

Vaterpolisti reprezentacije Srbije i osvajači zlata u Riju Branislav Mitrović i Miloš Ćuk posetili su mlade kolege iz Vaterpolo kluba Vojvodina, iz kog su ponikli. U druženju s najmlađim članovima kluba naši olimpijci su odgovarali na pitanja, davali savete i slikali se sa zlatnom olimpijskom medaljom koju su nedavno osvojili na OI u riju. Pored toga da su najvažniji upornost i istrajnost, zlatni olimpijci istakli su da je podjednako važno da se u sportu uživa i da mu se, uz odgovornost, pristupa kao prema zabavi i igri.

Milica Dabović, kapiten ženske košarkaške reprezentacije Srbije, koja je na Olimpijadi osvojila bronzanu medalju, rekla je košarkašicama novosadske Vojvodine da je put do vrha trnovit i da bi trebalo da budu unapred svesne toga, kao i da je najvažnija upornost.

nedelja, 11. septembar

Kumovi zapržili najbolji pasulj

Najbolji pasulj na međunarodnom BEAN festivalu na Sallašu 137 pored Čeneja zakovala je ekipa Kumovi iz Futoga, drugoplasirana je bila ekipa MAKS-a iz Novog Sada, a treća štamparija Grafo Bogdanov. Učestvovalo je 70 ekipa iz Srbije i inostranstva, čak iz Škotske, zatim Italije, Hrvatske, Republike Srpske, Slovenije, Mađarske, Bugarske i Crne Gore. Nastupio je Inkluzivni hor Ison, Đorđe Čavić, Todor Maletin i Miša Blizanac te folklorasi. Posetioci su se oprobali u ravničarskim igrama, i to u bacanju starog bicikla udalj, navlačenja konopca, bacanju metle... Prikupljena je humanitarna pomoć od 42.300 dinara za obolelog Žolta Čikoša iz Novog Bečeja, koji živi s majkom i ne može da pokrije troškove lečenja.

Foto: N. Kukin

utorak, 13. septembar

Pokrajinska vlada i NALED na zajedničkim poslovima

Predsednik Pokrajinske vlade Igor Mirović i predsednik Upravnog odbora Nacionalne alijanse za lokalni ekonomski razvoj Goran Kovačević, u prisustvu ministarke za državnu upravu i lokalnu samoupravu Ane Brnabić i potpredsednika Pokrajinske vlade Đorđa Milićevića, potpisali su sporazum o saradnji.

Predsednik Mirović je istakao da je reč o početku saradnje, koja će sigurno omogućiti konkretan rezultat u opštinama, uređeniji model za investitore i njihove potrebe, kao i onaj glavni, veliki cilj a to su veće investicije i nova radna mesta.

– Ova saradnja je velika šansa za nas jer su opštine koje su već ostvarile saradnju s Nacionalnom alijansom za lokalni ekonomski razvoj imale veliku korist. Zanima nas efikasniji rad lokalnih kancelarija za ekonomski razvoj u saradnji s lokalnim samoupravama, pitanja u vezi s promocijom lokalnog ekonomskog razvoja i pomoći Pokrajinske vlade takvom razvoju – naglasio je Mirović.

ponedeljak, 12. septembar

Vučević otvorio novi vrtić u Sremskim Karlovcima

Gradonačelnik Novog Sada Miloš Vučević posetio je novo-otvoreni vrtić “Kockica” Predškolske ustanove “Radosno detinjstvo” u Sremskim Karlovcima i tom prilikom rekao da je važno što je izgradnjom tog vrtića rešen problem s čekanjem dece na upis, pa tako u toj opštini više ne postoji lista čekanja za dečji vrtić.

– Otvaranje vrtića samo je još jedan oblik saradnje Grada Novog Sada sa Sremskim Karlovcima. Želim da zahvalim onima koji su pokrenuli izgradnju ovog vrtića, tj. prethodnoj lokalnoj administraciji, kao i pokrajinskoj Upravi za kapitalna ulaganja, koje su izdvojile znatna sredstva za ovaj projekat. Novo opštinsko rukovodstvo obezbedilo je sve uslove i osposobilo vrtić “Kockica” za rad kako bi deca na vreme i u mnogo boljim uslovima krenula u novu školsku godinu – rekao je Vučević.

Istakao je da je uveren da će Predškolska ustanova “Radosno detinjstvo” dobro upravljati novootvorenim objektom, a da će vaspitačice i svi zaposleni pružiti deci najbolju negu.

sreda, 14. septembar

Kšištof Varga u Kulturnom centru Novog Sada

Uklubu Tribina mladih Kulturnog centra Novog Sada književno veče održao je poljski pisac Kšištof Varga. Ljubiteljima lepe književnosti predstavio je knjige “Gulaš od turul ptice” i “Aleja nezavisnosti”. Prva je kulturni esej i knjiga-vodič, kozerska pripovest o kuhinji s istorijsko-filozofskim razmišljanjem, začinjena sjajnim humorom i autoironijom, a druga je ironičan roman, glas svih gubitnika, autsajdera, usamljenika, ideoloških nihilista.

O autoru su govorili prevodilac Milica Markić, književnik Zoran Đerić i urednik Izdavačke kuće “Kornet” Pavle Čosić. Varga je rođen 1968. godine u Varšavi. Studirao je poljski jezik i književnost, dosad je objavio 11 romana i knjiga eseja, a trenutno radi kao glavni urednik Gazete Svjatečne.

SNIMANJA I ZRAČENJA OBOLELIH OD KARCINOMA ODVIJAJU SE NESMETANO

Kamenica 2 i zvanično počela s radom

Nećemo dozvoliti, kao što je bilo ranije, sramnu situaciju da nam angio-sale, magnetne rezonance i CT aparati ne budu ispravni – ističe Igor Mirović

Najvažniji deo drugog bloka Instituta u Sremskoj Kamenici – Kamenica 2, onaj u kome se obavljaju snimanja i zračenja najtežih bolesnika obolelih od karcinoma, počeo je zvanično da radi u ponedeljak, izjavio je predsednik Pokrajinske vlade Igor Mirović.

– Taj deo Kamenice 2 radi već nekoliko nedelja punim kapaciteom, ali je početak rada zvanično proglašen tek pošto je do detalja provereno kako funkcioniše kompletna aparatura. Deo objekta Kamenica 2, onaj najvažniji, pustili smo u funkciju i, za razliku od nekih ranijih otvaranja, možemo reći da otvoreni deo Kamenice 2 radi u punom kapacitetu. Preostali deo objekta, treći i četvrti sprat, biće pušteni u rad kada se nabavi sva nedostajuća oprema za koju je raspisana javna nabavka – precizirao je Mirović.

Pokrajinski sekretar za zdravstvo Zoran Gojković imao je sastanak s direktorima sva tri instituta u Sremskoj Kamenici i s njima je razgovarao o početku parcijalne rekonstrukcije starih objekata instituta u Sremskoj Kamenici.

Nova Pokrajinska vlada je u nekoliko navrata isticala da joj je zdravstvo jedan od najvažnijih prioriteta, što se može videti i po našim potezima – ističe Mirović.

– Jedna od najvažnijih stvari jeste to da će u narednih deset dana biti оформljen odbor koji će se baviti izgradnjom B i C bloka Kliničkog centra Vojvodine. Krenućemo i s definisanjem starih zgrada Kliničkog centra koje će ostati u sastavu novog i potpuno rekonstruisanog. Pokrajinska vlada ne miri se s tim da neke bolnice u Vojvodini izgledaju kao da je 19. vek, ali ni s nedostatkom medicinskog kadra – navodi Mirović.

Kako ističe, plan Pokrajinske vlade je da se poprave svi aparati u svim regionalnim bolnicama.

– Dosta toga smo već i uradili, a ranije smo imali sramnu situaciju da su pojedini aparati bili u kvaru i po godinu dana. Nećemo dozvoliti da se nešto tako ponovi jer nismo toliko siromašni da nam sve angio-sale, magnetne rezonance i CT aparati ne budu ispravni – podsetio je Mirović.

Pokrajinski sekretar za zdravstvo Zoran Gojković rekao je da je kontroverznih deset godina izgradnje Kamenice 2 iza nas.

– U prethodne dve nedelje u novootvorenom delu Kamenice 2 terapiji zračenja podvrgnuto je oko 200 pacijenata i sve je proteklo bez ikakvih problema. Zdravstvo je sigurno jedan od prioriteta Pokrajinske vlade, koja vodi računa o poboljšanju kompletne zdravstvene zaštite – istakao je Gojković.

Direktor Instituta za plućne bolesti Ilija Andrijević rekao je da su u funkciju stavljeni dva najsavremenija akceleratora.

– To je izuzetno važno jer je više od 60 odsto pacijenata na onkologiji podvrgnuto zračnoj terapiji. Puštanjem u rad akceleratora znatno će biti smanjena lista čekanja koja će, verujem, za godinu dana potpuno nestati – rekao je Andrijević.

Prema rečima direktora Instituta za onkologiju Zorana Radovanovića, akceleratori su u pogon pušteni 1. septembra i od tada se svakodnevno zračna terapija sprovodi nad 43 pacijenta na dnevnom nivou.

– Uveren sam da će do nove godine lista čekanja koja trenutno ima oko 700 pacijenata, biti prepolovljena, a da će tokom sledeće godine i nestati, odnosno da će pacijenti odmah moći da budu podvrgnuti terapiji zračenja čim se ustanovi potreba za takvim načinom lečenja – rekao je Radovanović. **IR**

MIROVIĆ I VUČEVIĆ RAZGOVARALI S AMBASADOROM SAD

Skot: Učiniću sve što mogu da još američkih kompanija dođe u Novi Sad

Velik broj američkih kompanija već posluje u Vojvodini, a ambasada te zemlje radiće na dovođenju novih preduzeća iz SAD u Vojvodinu, rekao je u Novom Sadu ambasador SAD u Beogradu Kajl Skot. Tom prilikom upoznao se s planovima nove Pokrajinske vlade i najavio nove američke investicije.

– Nama je potrebna pomoć svih koji mogu da pomognu u indukciji bržeg ekonomskog razvoja, u dovođenju investitora. Upoznao sam Skota s idejom da u što većem obimu razvijamo naš poslovni ambijent, posebno na lokalnom nivou – rekao je predsednik Pokrajinske vlade Igor Mirović.

Gradonačelnik Novog Sada Miloš Vuče-

vić razgovarao je s ambasadorom Skotom o investiciji američke kompanije „Lir” i o kandidaturi Novog Sada za evropsku prestonicu kulture.

– Čast je biti domaćin ambasadoru Skotu, koji je istinski prijatelj Novog Sada. Redovno komuniciramo s Ambasadom SAD, a ambasador je u kratkom periodu i pored brojnih obaveza dvaput posetio naš grad. Detaljno sam ga informisao o kandidaturi Novog Sada za evropsku prestonicu kulture, a jedna od tema razgovora bila je i aktivnost Američkog kulturnog centra u Novom Sadu – rekao je Vučević.

Novi Sad je zaslužio da bude evropska prestonica kulture – istakao je Skot.

– Vaš grad mi je blizak srcu, često dolazim i privatno. Danas sam došao da Američkom kulturnom centru uručim nagradu za izuzetnu aktivnost. Radi se o najaktivnijem američkom kulturnom centru ne samo u Srbiji nego i u celom svetu. Nakon Klove-
ra posetiću i kompaniju Lir, koja otvara sve više radnih mesta. Učiniću sve što mogu da i druge američke kompanije investiraju u Novi Sad. Američka preduzeća su veoma zastupljena u Vojvodini, u njima je zaposleno više od 6.000 radnika, a mislim da će u budućnosti taj broj još rasti. Za to je potrebno raditi i na infrastrukturi kao i na dobijanju potrebnih dozvola – istakao je Kajl Skot. **IR**

IZLOŽBA LJILJANE STOJE RUDIĆ U GALERIJU CESLA

Mog mora nema...

Akademski slikar, član Udruženja likovnih umetnika Vojvodine i profesor Ljiljana Stoja Rudić još jednom nas je obradovala svojom izložbom. Ovoga puta u galeriji Cesla na obali Dunava, tik uz Štrand, prikazala je platna naslovljena “Mog mora nema...”, inspirisana pesmom Panonskog mornara. Mora ovde odavno nema, ali je uvek u srcima i pesmi, bar

dok gledamo talase velike reke.

Na otvaranju njene 40. samostalne izložbe bilo je mnogo Novosađana kojima su slike umetnice na srcu. To su i pokazali obilazeći galeriju, iako ovaj put nije bilo motiva iz ravnice i predivnih pejzaža obasjanih izuzetnim koloritom na koji smo navikli kod Ljiljane Stoje Rudić.

– Pozvala sam prijatelje da zaplovimo nepoznatim morima sveta ali i naših života. Vreme će suditi o meni, a oni koji žele da pamte, setiće se nekad ove večeri – kazala je umetnica. Naravno, tamburaši i lepo novosadsko društvo obeležili su večer u Cesli. J. T.

Foto: N. Stojanović

VEĆ U OKTOBRU BIĆE IZDVOJENI PRIORITETNI IZAZOVI S KOJIMA SE SUOČAVAJU PRIVREDNICI U NAŠEM GRADU

Privredni savet za industrijski preporod Novog Sada

Siguran sam da će formiranje ovakvog privrednog tela uticati na stvaranje pozitivne klime za još veća ulaganja domaćih i stranih kompanija u sve grane novosadske privrede – smatra Bojan Matijević iz IM Matijević

Autor: **Siniša Kostić**

Privredni savet Grada Novog Sada sastavljen je od predstavnika privrede, Univerziteta u Novom Sadu i Nacionalne službe za zapošljavanje. Uloga članova saveta je da svojim idejama i iskustvima utiču na poboljšanje ekonomskih prilika i stvaranje pozitivnog poslovnog ambijenta u gradu.

Oni kao predstavnici najuspešnijih kompanija koje već dugu niz godina posluju u Novom Sadu, imaju dragoceno iskustvo u praksi koje je veoma značajno za unapređenje po-

slovnog ambijenta i dalji ekonomski razvoj grada.

PRIVREDNI RAZVOJ. Zadatak Privrednog saveta je da gradonačelniku Novog Sada daje mišljenje o pitanjima koja se tiču privrednog razvoja grada, da inicira razmatranje pitanja i preduzimanje odgovarajućih mera za unapređenje privrednog razvoja grada, učestvuje u izradi strateških dokumenata grada u vezi s privrednim razvojem, kao i godišnjih planova i programa u cilju njihove realizacije.

– Jedan od najznačajnijih rezultata dosadašnjeg rada Privrednog sa-

veta jeste da su na osnovu inicijative ovog saveta donete olakšice za investiranje u proizvodni i IT sektor, zatim, članovi saveta učestvovali su u izradi Strategije održivog razvoja Novog Sada od 2016. do 2020. godine, uključivali smo ih u susrete s privrednicima i predstavnicima stranih organizacija i institucija, a inicirali smo organizovanje stručne prakse u nekoliko novosadskih preduzeća za studente Univerziteta u Novom Sadu – kaže sekretar Privrednog saveta i šef Kancelarije za lokalni ekonomski razvoj Novog Sada Goran Sečujski.

IZDVAJANJE PRIORITETA. Kako ističe, prva radna sednica novoformiranog Privrednog saveta očekuje se već u oktobru, kada će biti izdvojeni prioritetni izazovi s kojima se suočavaju privrednici u Novom Sadu, da bi se na osnovu toga definisali odgovornost i konkretni koraci za njihovo rešavanje.

– Očekuje nas takođe i rad na Strategiji održivog razvoja, koji predstavlja krovni planski dokument kojim su definisani pravci razvoja grada do 2020. godine, ali koji je rađen po metodologiji koja omogućava njegovo prilagođavanje trenutnom stanju i mogućnostima budžeta. Kancelarija za lokalni ekonomski razvoj u narednom periodu posvetiće se daljoj promociji Novog Sada kao investicione destinacije i radićemo s partnerima iz privatnog sektora na poboljšanju poslovnog ambijenta u našem gradu. Aktivnosti će nam takođe biti usmerene na pisanje projekata koji su od strateškog značaja za naš grad, očekuje nas uskoro redovan poziv u okviru IPA prekogranične saradnje između Mađarske i Srbije i promocija projekata koji su od kapitalnog značaja za Novi Sad – objašnjava naš sagovornik.

PONUĐA INVESTITORIMA. Sečujski napominje da Novi Sad ima šta da ponudi investitorima, posebno sada kada se uređuje nova industrijska zona Sever 4.

– Trenutno imamo nekoliko zainteresovanih investitora kojima smo na usluzi gotovo 24 sata dnevno, a među njima ima i domaćih i stranih investitora. U narednom periodu radićemo na većoj vidljivosti Novog Sada kao potencijalne investicione destinacije. Odlično saradujemo s Vladom Republike Srbije i Pokrajinskom vladom, što je veoma važno za realizaciju kapitalnih projekata u Novom Sadu, čija je realizacija često preduslov da bi zainteresovani investitori došli u jednu lokalnu samoupravu – naglašava Sečujski.

Kako ističe, strateški ciljevi privrednog razvoja grada pre svega se odnose na stvaranje što povoljnijeg

poslovnog ambijenta u Novom Sadu.

– Imamo jasne smernice i preporuke od NALED-a i radimo na tome da dobijemo regionalni sertifikat da je Novi Sad po meri privrede u jugoistočnoj Evropi. Tome će doprineti i realizacija projekata od strateškog značaja za naš grad definisanih u Strategiji održivog razvoja.

NAJVEĆI IT CENTAR. Sečujski kaže i da je Novi Sad vodeći industrijski grad u Srbiji i sedište je velikih privrednih subjekata, pre svega, u prehrambenoj industriji.

– U dugom periodu od tri decenije nismo imali veće investicije u prerađivačkoj delatnosti. To se menja, u Novom Sadu su u toku dve veće i nekoliko manjih investicija, a to će sigurno doprineti da postanemo još konkurentniji u privlačenju novih investicija i samim tim i u učvršćivanju pozicije Novog Sada kao industrijskog grada. Posebno smo ponosni na to što je Novi Sad najveći IT centar u Srbiji – navodi naš sagovornik.

Napominje i da je za stvaranje pozitivnog poslovnog ambijenta u gradu potrebno postojanje otvorenog dijaloga s privatnim sektorom.

– Takođe je potrebno određene procedure i postupke pojednostaviti i ubrzati, a donošenje odluka koje se tiču privrede učiniti transparentnijim. S druge strane, na poslovni ambijent utiču propisi koji su u nadležnosti republičke vlade i u tom delu treba zajedno da s drugim lokalnim samoupravama, što pojedinačno što preko organizacija kao što su Stalna konferencija gradova i opština i NALED, upućujemo predloge i inicijative za izmene i donošenje novih propisa koji će olakšati poslovanje. Što se tiče podrške razvoju preduzetništva, Novi Sad će nastaviti s pružanjem finansijske i nefinansijske podrške svima onima koji žele da započnu privatan posao, a trenutno se nalaze na evidenciji Nacionalne službe za zapošljavanje – rekao nam je Sečujski.

POMOĆ PRIVREDNIKA. Bojan Matijević, koji se u Privrednom savetu našao u ime Industrije mesa Matijević, kaže da mu je izuzetna čast i zadovoljstvo što u ime te kompanije može da učestvuje u radu ovakvog tela.

– Na tome zahvaljujem rukovodstvu Grada Novog Sada, a naročito gradonačelniku Milošu Vučeviću. Sigurno je da ću kao predstavnik jedne od najuspešnijih kompanija u regionu, koja ima više od 2.500 zaposlenih i koja u svom sastavu ima preko 30 firmi koje posluju u više različitih oblasti privrede, imati veoma aktivnu ulogu u novoformiranom savetu,

U dugom periodu od tri decenije nismo imali veća ulaganja u prerađivačkoj delatnosti. To se menja, u Novom Sadu su u toku dve veće i nekoliko manjih investicija Goran Sečujski

gde ću pokušati da sa svojim dosadašnjim znanjem i iskustvom koje sam stekao u privatnom sektoru, doprinesem daljem razvoju grada. Činjenica je da mi kao predstavnici vodećih kompanija u gradu možemo svojim zajedničkim snagama pomoći da se prevaziđu određeni problemi na koje svi nailazimo u svom poslovanju – rekao je za Novosadski reporter Bojan Matijević.

TEHNIČKA I KADROVSKA REŠENJA. Ovaj privrednik kaže da tu pre svega misli na saradnju s organima lokalne samouprave i drugim državnim organima, čija je modernizacija neophodna u tehničkom, ali i u kadrovskom smislu, a sve u cilju poboljšanja njihovog dosadašnjeg birokratskog i stereotipnog načina rada.

– Ovo je potrebno da se na što efikasniji i ekonomičniji način i u skladu sa zakonom propisanim rokovima, rešavaju zahtevi građana i privrednih subjekata jer je sve to neophodno kako bi se povećale i ubrzale domaće i strane investicije. Nadalje, siguran sam da će formiranje jednog ovakvog privrednog tela uticati na stvaranje pozitivne klime za dalja, još veća ulaganja kako domaćih tako i stranih kompanija u sve grane privrede, čime će se ukazati potreba za zapošljavanjem većeg broja sada nezaposlenih. Naravno, za sve to biće nam neophodna pomoć i razumevanje lokalne samouprave, a ubeđen sam da ćemo je u narednom periodu imati – ističe Matijević.

ČLANOVI SAVETA. Za predsednika Privrednog saveta imenovana je Biljana Pandovska iz Delphi packarda, za zamenika predsednika prof. dr Dragan Popović iz Schneider Electrica DMS NS, a za sekretara Goran Sečujski, šef Kancelarije za lokalni ekonomski razvoj Grada Novog Sada. Za članove su imenovani: prof. dr Jan Turan (Institut za ratarstvo i povrtarstvo), Vesna Vučurović (Univerexport), Snežana Petrović (Lafarge BFC), Slobodan Vasilic (Neoplanta), Bojan Matijević (IM Matijević), Vojislav Gajić (Aleksandar gradnja), Aleksandar Galic (Galens), Goran Popović (Heineken Srbija), Vladimir Lukić (Erste bank), Slobodan Terzić (Vojvodanska banka), Nemanja Milenković (Exit festival & brends), prof. dr Saša Orlović (Univerzitet u Novom Sadu), Tatjana Vidović (Nacionalna služba za zapošljavanje), Nikola Lovrić (Novosadski sajam), Branko Radaković (NIS), Dušan Bajatović (JP Srbija-gas), Đorđe Širadović (Auto Čačak komerc), Petar Radišić (Energotehnika – Južna Bačka Novi Sad) i Pavel Larionov (Lear Corporation).

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
НОВОСАДСКА ТОПЛАНА

Драги суграђани,

Молимо вас да на време плаћате рачуне за грејање и тако обезбедите топлину својих домова током зимских дана.

Само заједничким одговорним понашањем можемо унапредити квалитет становања, а нашем Новом Саду осигурати место у друштву уређених европских градова.

Захваљујемо се свим Новосађанима који су препознали значај несметаног функционисања комуналног система и редовним измирењем својих обавеза омогућили нашем граду да се развија и иде путем свеопштег напретка.

Ваша Новосадска топлана

SIMPATIČNIH LENJIVACA NA SVETU IMA OKO DVE HILJADE

Pande više nisu ugrožena vrsta

Medunarodna unija za očuvanje prirode (IUCN) u svom najnovijem izveštaju tvrdi da će velika panda, krupni sisar iz porodice medveda, odsad biti označena kao ranjiva kategorija umesto kao ugrožena. Naime, praćenja i istraživanja naučnih instituta i društava za brigu o ugroženim životinjama u Kini pokazala su

da broj panda raste iz godine u godinu. Za deceniju praćenja, od 2004. do 2014. godine, broj starih i mladih jedinki panda uvećao se gotovo za tri stotine – sa 1.596 na 1.864.

To je velika promena jer su pande bile u velikoj opasnosti pa se 2009. godine predviđalo da će izumreti za tri generacije. Inače, na Crvenoj listi IUCN-a popisane su 82.954 vrste biljaka i životinja, od kojih je trećina ili 23.928 s oznakom “pred uništenjem”.

U izveštaju IUCN-a, međutim, navode se predviđanja da će klimatske promene u narednih 80 godina ugroziti velike površine bambusa, prirodnog staništa panda. Pošto se radi o više od trećine ukupnog zemljišta pod bambusima, postoji opasnost da broj panda ponovo počne da se smanjuje.

Velika ili džinovska panda (*Ailuropoda melanoleuca*) krupni je sisar iz porodice medveda i potiče iz centralnozapadne i jugozapadne Kine, u provincijama Sečuan, Sanči i Gansu. Prirodno stanište su joj obronci tamošnjih subtropskih planina. Panda prosečno pojede od deset do 14 kilograma mladica bambusa svakog dana. Pretpostavlja se da na celom svetu živi oko dve hiljade panda, ali one na slobodi žive jedino u Kini. U inostranstvo su otišle kao gest dobre volje kineske diplomatije i žive u zoološkim vrtovima pod strogim uslovima. Vlada te zemlje je još 1980. godine osnovala nacionalni fond Volong kako bi stala na put krijumčari-ma krznom pande. Trenutno je u toj zemlji pod kontrolom oko 1,4 miliona hektara šuma i zasada bambusa u kojima žive velike pande.

Velike pande su u stvari kineski crno-beli medvedi, imaju oblik tela tipičan za te životinje.

Crno krzno imaju samo na ušima, oko očiju, oko vrata, na nogama i ramenima. Ostatak tela im je prekriven belim krznom. Naučnici još uvek ne znaju zašto pande imaju crno-belo krzno. Imaju ogromne kutnjake i jake mišiće vilice pa bez problema sažvaću debele bambusove stabljike. Izgledaju simpatično nezgrapno i zato su zaštitni znak Svetskog fonda za zaštitu divljih životinja WWF, ali kao i svi medvedi, znaju da budu vrlo opasni.

Pande su visoke od 120 do 180 centimetara, mužjaci su krupniji i dostižu 115 kilograma, dok su odrasle ženke teške stotinak. Za razliku od svih ostalih živih bića na planeti, pande su potpuno nezainteresovane za reprodukciju. Prilikom parenja, mužjak mora prići ženki i ispustiti pravi zvuk. U suprotnom, ženka će shvatiti njegov prilazak kao napad. Ženke ovuliraju samo u proleće, i to dva-tri dana. Ako se tad ništa ne dogodi, sezona parenja propada. U zoološkim vrtovima je još teže, pande tek tamo gube interes za paranje.

Ženka obično rađa dvoje mladunčadi. S obzirom na to da obe bebe trebaju stalnu brigu i pažnju, majka se mora opredeliti koje će mladunče odbaciti. Naučnicima još nije poznato na osnovu čega bira jedno od dva mladunca. Mužjak uopšte ne učestvuje u podizanju mladunčeta. **IR**

STRANU O EKOLOGIJI OMOGUĆIO VAM JE

Autor: **Siniša Kostić**

U cilju promocije Republike Srpske četvrti put su organizovani Dani Srpske u Srbiji, višednevna manifestacija koja kroz različite programske aktivnosti podstiče razmenu kulturnih ostvarenja i kulturne baštine, predstavlja prirodne lepote, turistička mesta i rute, ugostiteljstvo, kulinarstvo i vino, prezentuje investicione mogućnosti, a što je najbitnije, učvršćuje se veza između srpskog naroda s obe strane Drine.

NOVOSADANI PUT JAHORINE. Projekat je pokrenut 2013. godine s idejom da se Srbiji i njenim građanima na uvek nov i jedinstven način predstavi Republika Srpska i njeni potencijali. Ove godine je manifestacija organizovana s posebnim akcentom na predstavljajući turističkih potencijala Republike Srpske, pod sloganom: "Srpska zove, spakuj se i kreni!"

Direktorka Turističke organizacije Republike Srpske Nada Jovanović otvorila je štand u centru Novog Sada ispred Gradske kuće. Pozvala je sve Novosađane i žitelje drugih mesta u Vojvodini da posete Republiku Srpsku i upoznaj se s čarima njenih turističkih mogućnosti, koje, kako ističe, nikoga neće ostaviti ravnodušnim.

– U susret novoj zimskoj sezoni pozivamo Novosađane, kao i sve žitelje Vojvodine i Srbije da dođu na olimpijsku lepoticu Jahorinu i uživaju u skijanju na izvanrednim stazama. Sigurna sam da kad osete čarolije Jahorine, nikad se neće prestati da joj se vraćaju. A dolaziće i njihova rodbina, prijatelji, komšije kad im budu ispričali jahorinske utiske – kazala je Nada Jovanović.

JEDINI NOĆNI RAFTING. Istakla je da Jahorina nije jedina atraktivna turistička destinacija u Republici Srpskoj jer joj opasno konkuriše rafting na Vrbasu.

– Banjaluka jedina u Evropi ima stazu za noćni rafting na plahovitom Vrbasu. Adrenalina, međutim, neće nedostajati i svima onima koji se uhvate ukoštac s neukroćenim brzacima Tare. Novosađani ne treba ni da preskaču nadeleko poznata lekovita svojstva banja u Srpskoj. Izdvojila bih, ipak, renoviranu banju Kulaši, čija voda ne leči, ali kako stručnjaci tvrde, pouzdano drži pod kontrolom psorijazu. Renovirani Kulaši ne pružaju samo zdravstvene usluge nego i veoma kvalitetnu, ostalu turističku ponudu, poput izleta u živopisnu okolinu – istakla je Jovanovićeva.

PONUĐA ZA MLADE. Navela je da postoji ponuda i za mlađu populaciju, kao

što je manifestacija OK fest na legendarnoj Sutjeski.

– Reč je o fantastičnoj manifestaciji mladosti i dobre muzike u Nacionalnom parku "Sutjeska", koja se završava upravo pred početak Sajma omladinskog turizma u Novom Sadu, kao i muzičkog festivala Egzit – objasnila je Jovanovićeva.

Ističe da je Republika Srpska, u okruženju, svetu i Evropi prepoznata po nesvakidašnjim lepotama tajanstvenih pećina.

– Pećine Orlovača u Istočnom Sarajevu i Govještica pored Rogatice po svojoj lepoti i mističnosti prava su božja davanja. Govještica je istražena 15 kilometara od ukupno 54 kilometra dužine, i taj pećinski dragulj zaista treba posetiti i osetiti. Republici Srpskoj ne nedostaje predela ni za takozvani avaturistički turizam, koji se ogleda u paraglajdingu i kanjoningu. Paraglajding na Ozrenu već je dobro afirmisan, kao i kanjonung u kanjonu Tijesno, gde upravo počinje festival Dril end čil. Srpska je nezaobilazna destinacija i za hajlajtere, koji dolaze iz Amerike, Izraela i doslovno sa svih kontinenata.

SEOSKI TURIZAM. Kada su u pitanju cene, ističe da je Republika Srpska konkurentna, a da turisti ne dolaze zbog niskih cena, već zbog onoga što imaju da vide.

– Ne volim da kažem da nam turisti dolaze zato što smo mi u Republici Srpskoj jeftiniji od drugih. Turisti u Srpsku dolaze zbog onog što vide i onog što im nudimo. A turizam u Republici Srpskoj je kategorisan kao i svugde u svetu. S tim što svet nema seoski turizam u obliku kakav mi nudimo, niti mu može konkurisati cenama. U Republici Srpskoj je prava ekspanzija seoskog turizma, a živopisna etno-sela niču na sve strane. Kad stranac dođe i slavi našu slavu zajedno s domaćinom, pije nadeleko poznata pića i uživa u slavskim gurmanlucima, teško da će više ikad pomisliti da odmor provede na nekom drugom mestu – kazala je Nada Jovanović.

Manifestacija Dani Srpske u Srbiji u Novom Sadu trajala je tri dana, a pored turističke ponude, održana su i kulturna dešavanja. Tako je u SNP-u održan koncert etno-grupe "Trag". U Matici srpskoj je priređeno književno veče pod nazivom "Književni istok Republike Srpske", na kom su učestvovali Goran Vračar, Željko Pržulj i Nedeljko Zelenović. Banjalučka rok-grupa "Spot" oržala je koncert u "Fabrici".

VOLIMO SRBIJU. Dane Srpske u Srbiji organizovalo je Predstavništvo Republike Srpske u Srbiji, a pored privrednog i kulturnog značaja manifestacije, njen smisao je i u jačanju i unapređe-

TRADICIONALNA MANIFESTACIJA

Srpska se

Pozivamo Novosađane, olimpijsku lepoticu Jahorinu

LIJA DANI SRPSKE U SRBIJI ODRŽANA I U NOVOM SADU

Hiljade studenata, sportista, poslovnih ljudi i turista dolazi u Novi Sad i Srbiju pa je red da se i mi upoznamo s Republikom Srpskom

nju institucionalne saradnje Republike Srpske sa Srbijom.

Manifestaciju je u beogradskom Centru "Sava" svečano otvorio Milorad Dodik, predsednik Republike Srpske, koji je rekao da RSp vidi Srbiju kao svoju maticu i da ima poseban emotivni značaj za nju.

– Mi volimo Srbiju i želimo joj da ide putem napretka. Srbija jeste po prirodi stvari najznačajniji faktor mira i stabilnosti u regionu, a naši odnosi s rukovodstvom Srbije su najbolji dosad, puni dijaloga i razumevanja, čak i kada se stvari ne gledaju na isti način – rekao je Dodik.

REFERENDUM 25. SEPTEMBRA. Govoreći o teškim okolnostima nastanka RSp, Dodik je zahvalio svim političarima tog vremena predvođenim Radovanom Karadžićem i vojnim starešinama predvođenim Ratkom Mladićem što su doprineli njenom stvaranju i odbrani srpskog naroda 1992. godine.

Ističući da RSp brani Dejtonski sporazum koji je napisan, a ne onaj koji se tumači, premijer RSp je rekao da se primena Dejtonskog sporazuma napada s očiglednom namerom da se već iduće godine opet napravi farsa pred Ustavnim sudom BiH kojom bi se ukinuo naziv RSp.

– Tada bi Republika Srpska izgubila smisao, a mi bismo tamo počeli da se delimo oko toga šta treba da uradimo. Obesmišljavanje dana Republike i njenog naziva sigurno je udarac na same temelje naše slobode i u tom pogledu treba razumeti našu borbu – rekao je Dodik i pozvao sve građane da izađu na referendum 25. septembra.

BRATSKI ODNOS. Patrijarh srpski Irinej podržao je zalaganje Republike Srpske da 9. januar proglasi za svoj dan, napominjući da "RSp i njen narod znaju šta je za njih najbolje".

– Narodi iz RSp i Srbije nisu samo prijatelji već jedan narod i treba da imaju bratski odnos – rekao je patrijarh.

Manifestacija Dani Srpske u Srbiji, koja se održava četvrtu godinu zaredom, trajaće do subote. Pored Beograda i Novog Sada, turističko predstavljanje RSp održano je i u Nišu, Kragujevcu, Subotici, Pančevu, Zrenjaninu i drugim gradovima Srbije. **IB**

zove, spakuj i kreni!

kao i sve žitelje Vojvodine i Srbije da dođu na
nu i uživaju u skijanju na izvanrednim stazama

Zahvaljujemo se

na ukazanom poverenju svim našim poljoprivrednim
proizvodjačima, partnerima i gostima na jesenjem **DANU POLJA**
kukuruzna, suncokreta, soje, šećerne repe i sirka 2016.

Dan Podbare obeležile zaprege, folklor, sport i druženje .....

Tri veka najstarijeg de

Foto: Saša Murgaški

Podbara, najstariji deo našeg grada, napunila je 299 godina postojanja. U predvečerje velikog trivekovnog jubileja, Udruženje građana „Podbari s ljubavlju” i MZ „Podbara” organizovali su još jednu kulturno-sportsku manifestaciju Dan Podbare. Već sedmi put svi Novosađani podsetili su se nekadašnjeg načina života, uživali u sportu i bogatom jelovniku.

Počelo je u deset sati ispred kafane „Proleće”, najstarije u Novom Sadu koja neprekidno radi. Uz brojne goste, ovde se okupila povorka fijakera prepuna snaša, paora, dečice, devojka i bečara u narodnim nošnjama. Krenuli su podbarskim ulicama ustaljenim putem do Zmaj Jovine, a zatim ušli na Trg slobode. Više od sto članova KUD-a „Vila” povelu je tradicionalno kolo oko Miletićeveg spomenika i s pesmom nazdravljalo najvećem vojvodanskom političaru Srbinu 19. veka.

– Uvek je sjajno videti kako nas Novosađani pažljivo prate. Pripremili smo im igre koje su se nekad mnogo češće izvodile u našem gradu. Takođe, smo izveli i splet igara iz cele Srbije – rekao nam je koreograf i umetnički rukovodilac „Vile” Milorad Lonić.

Za to vreme u Osnovnoj školi „Ivan Gundulić” sastali su se stari sportski rivali Podbarci i Salajčani. Sastavili su po dve ekipe za mali fudbal, a domaćin je bio bolji u odlučujućoj utakmici sa 3 : 1. Ni u navlačenju konopca dileme nije bilo, domaćini su ponovo pobedili.

– Dobri su Salajčani, teži su od nas ovako na oko, ali nije sve u masi, ima nešto i u snazi. Najjači smo u gradu, izazivamo sve novosadske MZ na dvoboj – rekao nam je Ajkula, prvi čovek na konopcu Podbaraca, sa 115 kilograma čistih mišića.

Program se potom preselio na Salajku, u dvorište Jovana Cvijića 7, gde se kuvao pasulj i gulaš za sve posetioce Dana Podbare. Nastupili su folklorasi i recitatori, prodavala se domaća radinost i domaći bomboni, a program je vodio Višeslav Petković.

– Sve je ovo Almaški kraj, s jedne strane Temerinske je crkva, s druge groblje, tako da su Podbarci i Salajčani vekovima upućeni jedni na druge. Ali rivalitet će zauvek ostati. Ipak, kad je muka i slava, po starom srpskom običaju, svi smo zajedno. Najviše mi znači kad vidim ovoliko mladih folklorasa jer tad znam da naši običaji nikad neće nestati – rekao nam je Petković.

Dragane Vučinić iz MZ „Podbara” i Sofija Milošević iz Udruženja „Podbari s ljubavlju” kažu da žele da vrata duh starih vremena.

– Moramo sačuvati autentičnost Almaškog kraja, najstarijeg i najlepšeg dela našeg grada. Sledeće godine slavimo 300 godina postojanja našeg kraja i već se pripremo da slavimo tri dana – najavljuju s Podbare.

ela Novog Sada

Foto: Nikola Kukin

Novi Sad pre vek i po

Zdravko Šotra uveliko snima seriju od 11 epizoda Santa Maria della Salute o životu Laze Kostića. Ovih dana statisti na Keju u Novom Sadu dočarali su 19. vek, a Gradska biblioteka u Dunavskoj nakratko je ponela natpis Die Bibliothek. Pogledajte kako je Novi Sad mogao izgledati u vreme naših pradedova.

Baš im lepo stoji b

Autor: Isidora Filipov

Aikido je japanska borilačka veština samoodbrane, to nije sportska disciplina, nego vrhunska borilačka odbrambena veština. Mali članovi novosadskog kluba Budo na treninzima ne vežbaju samo na strunjači već čitaju tekstove o aikidu, nacrtaju ono što dožive na treninzima...

Počeo sam da treniram aikido jer je moja mlađa sestra vežbala, rekao nam je Strahinja.

– Na prvom treningu sam se malo stideo, ali sam brzo shvatio da mi je tamo super. Upoznao sam mnogo drugara. Na treningu se družimo, ali pre svega vežbamo. Volim aikido jer je to plemenita veština i zato što se tamo lepo družimo i vežbamo.

ZA BOLJU KIČMU. Vežbam aikido jer tamo imam mnogo drugara, otkrio nam je Radoš.

– Zajedno učimo da se odbranimo. Veoma nam je zabavno. Jednog dana, kada naučim, voleo bih da i ja imam crni pojas.

I Dejan je dodao da vežba aikido jer mu je zanimljivo i zabavno, ali i zato što ima mnogo korisnih tehnika koje će mu pomoći u životu.

Volim aikido jer tamo učim lepe stvari, kaže Mila.

– Naučila sam da brojim na japanskom. Jednog dana, kada dobro naučim aikido, volela bih da podučavam decu.

Mali aikidoi kažu da vežbaju triput nedeljno po sat vremena.

beli kimono!

– Neko vežba ne zato što voli ovu japansku veštinu, nego da bi ispravio kičmu. Ne sme mo da jedemo pre treninga, ali se na strunjači može popiti malo vode, mada trener ni to ne preporučuje. Kaže da je najbolje da nakon treninga polako pijemo i zatim večeramo kad dođemo kući. Naučili smo i ritual pre početka treninga.

SVI SU JEDNAKI. Počinju u seizi – sedenju na kolenima, vežbama disanja i psihičkoj pripremi za trening.

– Zatim se radi zagrevanje i prelazi se na glavni deo treninga kad vežbamo tehnike. To su tehnike štapa, mača i tehnike bez alata, kao i odbrana od napada nožem. Na kraju se rade vežbe istezanja i smirivanje tela i duha sa završetkom u seizi. Posle treninga oseća se olakšanje i umor ispunjen zadovoljstvom.

U tradicionalnom, jedinom pravom aikidu nema takmičenja ni pojaseva u boji.

– To nam ne smeta jer aikidoke polažu dvaput godišnje za nova zvanja i priprema ju se tokom cele godine za to. Postoji divna priča i objašnjenje zašto tradicionalni aikido nije bojio pojaseve i stavlja do znanja koje kog zvanja i ranga, ali to ćemo ostaviti za one koji nam se pridruže. Ipak ćemo reći da je osnovni razlog u tome što su na tatamiju svi jednaki – objašnjavaju mali aikidoi.

Donja granica za početak bavljenja ovom veštinom je pet ili šest godina, a gornja granica ne postoji.

RAD I DISCIPLINA.– Uticaj aikida na razvoj deteta veoma je značajan, poboljšava se opšte stanje, koliko na fizičkom toliko i na psihičkom planu. Preporučuju ga najviše zbog pravilnog razvoja, postizanja elastičnosti i fleksibilnosti, pravilnog razvoja mišića, oslobađanja od strahova, brzine kretanja, razvijanje kondicije... Utiče i na poboljšanje koncentracije jer je zaista naporno i zahtevno ispratiti ceo trening potpuno posvećen praćenju tehnika, kao i poštovati autoritet, red, rad i disciplinu – rekao nam je Duško Kulačin, 3. DAN hombu dojo iz kluba Budo.

Aikido je mlada borilačka veština, nastala početkom 20. veka u Japanu kao tehnika odbrane u svrhu mira a ne rata.

– Tvorac i veliki majstor aikida je O'Sensej Morihej Uešiba. Vežbanjem se gaji tradicionalni duh te zemlje i moralne vrednosti japanskih ratnika kojima bi svaki čovek trebalo da teži. Reč aikido sastoji se od tri japanske reči: ai znači harmonija, ki predstavlja energiju, a do označava put. Tako da bi širi prevod bio put postizanja sklada tela i duha (energije) – objasnio je Kulačin. **R**

U doba vitezova i princeza

U Galeriji Matice srpske održana je kreativna radionica za decu „Život u srednjovekovnom zamku – tvrđava Bač“ u okviru izložbe „Kako očuvati i koristiti kulturno nasleđe – Vekovi Bača“ i manifestacije Dani evropske baštine 2016. Mališani su saznali kako se nekad živelo u tvrđavi Bač kroz zanimljive ilustracije i objašnjena na osnovu arheoloških primera s izložbe.

– Imali smo makete oružja koje su nekad koristili vitezovi, naučili smo nešto od veštine i taktike mačevanje. To nije samo mahanje mačevima već prava umetnost borbe. Sad znamo i šta sve čini opremu jednog viteza, kako redom navlači svoj oklop. Trudili smo se da se uživimo u njihovo vreme i razmišljamo kao vitezovi. Crtali smo srednjovekovne zamkove, ta visoka kamena utvrđenja, ali i njihove stanovnike, najviše prinčeve i princeze – rekli su nam mališani okupljeni u Galeriji Matice srpske. Radionicu je vodila direktorka fonda Vekovi Bača Vesna Glavočević sa saradnicima iz Galerije Matice srpske i Pokrajinskog zavoda za zaštitu spomenika kulture. **I. F.**

Autor: Marija Magdalena Idei Trifunović

Izložbom „Retrospektiva“ Novosađanima se predstavlja srpsko-kanadska umetnica Dragica Gađanski Didi. Ovom izložbom, svojom prvom u Srbiji, slikarka obeležava pola veka života i rada u Kanadi. Slikarka Dragica Gađanski Didi poznata je kao umetnica koja radi u akriliku, akvarelu i mešanoj mediji, a vrsna je i u drugim tehnikama kao što su ulje, enkostika i kolaž. U svom izražavanju pokazuje spontanost i to postaje njen jedinstven i prepoznatljiv stil. Njen likovni izraz, koji karakterišu različite tehnike i materijali, od crtačkih tehnika na papiru do ulja na platnu, poetski je obojen, bilo da je u formi realističan ili apstraktan.

EMOCIJE DOŽIVLJENOG. Dragica Gađanski Didi na svojim platnima priča o događajima i doživljajima ne tražeći od posmatrača da analizira, već da joj se pridruži u emociji, koju u njoj izaziva trenutak slikanja i prenošenja širine i dubine doživljenog.

Adrijana Jerkić, istoričarka umetnosti i likovna kritičarka, za umetnicu i njena dela kaže da su rezultat istrage simbola i duše pokazani na platnu i papiru.

– Pozadina slike je nađena u Dragičinim strastvenim putovanjima, interesu raznih kultura i istraživanju emocija s obzirom na te teme. Proizvedeni rad nije ograničen, nego ostavlja otvorena vrata posmatraču da kompletira sliku kao svoju i polako otkriva nove elemente u novom danu. Slikarska paleta se kreće od zemljanih boja do intenzivnijih tonova koji privlače pažnju posmatrača. Ona je u stanju da obrne uobičajeni red nijanse pokazujući da nije presudna boja već namera i prikaz elemenata slike koji će na kraju krajeva promeniti percepciju. Didi nije samo iskusna umetnica već i uspešan predavač na mnogim umetničkim radionicama i član mnogih umetničkih društava u Kanadi – ističe Jerkićeva.

Izložbu su otvorili Nj. e. Filip Pinnington, ambasador Kanade u Srbiji, član Gradskog veća zadužen za kulturu Dalibor Rožić i direktor Kulturnog centra Novog Sada Bojan Panaotović. Postavka slika može se videti do 26. septembra na Tribini mladih.

KUTAK VEZA S AMERIKOM. U Kulturnom centru Novog Sada u ponedeljak je ambasador SAD u Srbiji Nj. e. Kajl Rendolf Skot uručio prestižne nagrade „Public Diplomacy Award“ zaposlenima u KCNS i koordinatorima Američkog kutka u

Ambasadori Amerike, Rusije i Kanade podržali novosadsku scenu

Novi Sad istinski

Na Nedelji ruskog dečjeg filma biće prikaz

Foto: Marko Dabetić

Bajka prestonica kulture

zajano 18 ostvarenja najnovije produkcije za decu

Novom Sadu Milici Rašković i Marku Bumbiću.

– Ovo priznanje ne dobija svako, takođe, ovo nije priznanje da ste najbolji u Srbiji. Ono znači da je Američki kutak među najboljima u svetu. Čestitam Milici Rašković i Marku Bumbiću na nagradi koju su zaslužili svojim radom, inovativnošću i trudom – rekao je ambasador SAD u Srbiji Skot.

Američki kutak je koncept malog kulturno-edukativnog centra koji je razvijen kao oblik saradnje američke ambasade s lokalnim institucijama širom sveta. U Srbiji trenutno funkcioniše osam američkih kutaka, a novosadski se svojom kreativnošću i komunikacijom s lokalnim stanovništvom istakao i poslužio kao primer širom regiona.

Američki kutak u Novom Sadu istakao se po programima koji su omogućili da Novosađani svih uzrasta dobiju pravovremene informacije o studijama u Americi, pohađaju besplatne kurseve engleskog jezika,

upoznaju se s američkim i drugim stručnjacima i odnedavno polažu TOEFL test. Ove godine američka ambasada dodelila je ukupno pet Nagrada za dostignuće u javnoj diplomatiji, a među dobitnicima je i novosadski Američki kutak, kome je nagrada dodeljena u maju ove godine.

BAJKE DETINJSTVA. Nedelja ruskog dečjeg filma u Srbiji – Bajke detinjstva počela je u sredu i traje do 16. septembra u Pozorištu mladih. U pitanju su filmovi iz najnovije ruske produkcije za decu, a biće prikazano 18 filmskih ostvarenja. Direktor Manifestacije Filip Kudrjašov napomenuo je da na Festival dolaze najbolji ruski kinematografi i glumci iz sveta dečjeg filma.

Kulturno-umetnički program za decu treba podržati svom snagom jer je veoma važno da najmlađi na vreme osete prave društvene i ljudske vrednosti, istako je član Gradskog veća zadužen za kulturu Dalibor Rožić i

dodao da je ruska kinematografija, a posebno u oblasti stvaralaštva za decu, na zavidnom nivou i predstavlja sam vrh u svetu filma.

Manifestacija Nedelja ruskog dečjeg filma u Srbiji – Bajke detinjstva održana je već tri puta, uz finansijsku pomoć Ministarstva kulture Ruske Federacije i podršku Ambasade RF u Srbiji, Srpskog odeljenja Međunarodnog društvenog fonda jedinstva pravoslavnih naroda, Koordinacionog saveta ruskih sunarodnika koji žive u Srbiji, Društva ruskih sunarodnika „Luč“, Fondacije „Sveti Aleksandar Nevski“ i Ruskog centra fonda „Ruski svet“. Program manifestacije dostupan je putem sajta vifsaida.com/bajke. Sve projekcije su besplatne.

U okviru manifestacije biće organizovani prateći događaji koji imaju za cilj da upoznaju posetioce s ruskom kulturom, ruskim jezikom i književnošću, a među njima je i okrugli sto za nastavnike ruskog jezika koji će biti održan u Gimnaziji „Jovan Jovanović Zmaj“.

R

Matijević
INDUSTRIJA MESA NOVI SAD

AKCIJA
05.09 - 18.09.2016.

Praška šunka u omotu **365.00** din/kg
Kuvane presovane butkice **299.00** din/kg

Pileća viršla "R" **229.00** din/kg
Narodna kobasica "R" **199.00** din/kg

www.matijevic.rs

Industrija mesa Matijević D.O.O., Novi Sad, Panskoćki put 86
Centrala: Telefon: +381 21 518 076; tel/fax: +381 21 6390 626
Veleprodaja: tel/fax: +381 21 6392 989; mob: +381 66 88 408 63

Svinjski but b/k Svinjska plečka b/k
VIKEND AKCIJA 16.09-18.09.2016. VIKEND AKCIJA 16.09-18.09.2016.

449.00 din/kg
439.00 din/kg

Svinjski vrat s/k Svinjski kare s/k
VIKEND AKCIJA 16.09-18.09.2016. VIKEND AKCIJA 16.09-18.09.2016.

399.00 din/kg
379.00 din/kg

Čevapčići 300g SUPER CENA **139.00** din/kg
Juneće grudi i rebra SUPER CENA **395.00** din/kg

Prvi jugoslovenski avioni proizvedeni su u Ikarusu u Šumadijskoj ulici

Novi Sad kolevka srpskog vazduhoplovstva

Nebo iznad našeg grada između dva rata bilo je puno aviona, prva pilotska škola Vazduhoplovstva Kraljevine SHS osnovana je u Petrovaradinu

Priredila: **Isidora Filipov**

Istorijat razvitka vazduhoplovstva u Novom Sadu započeo je uoči izbijanja Prvog svetskog rata, kad je austrougarska vojska 1913. godine na pustari Isailovo, severozapadno od grada, izgradila aerodrom.

– Odluka je bila logična jer vazduhoplovi su već počeli da se koriste na poprištima bitaka balkanskih ratova u južnoj Srbiji, kod Jedrena i oko Skadra. Tako je Novi Sad bio među prvim evropskim gradovima koji su dobili aerodrom, samo deset godina posle prvog leta Vilbura i Orvela Rajta motornom letilicom težom od vazduha – piše Borislav Hložan u katalogu za izložbu Novi Sad – kolevka srpskog vazduhoplovstva u galeriji La vista.

AKROBACIJE IZNAD RAVNICE. Prvi aeromiting na novosadskom aerodromu održan je 11. i 12. maja 1913.

– Taj senzacionalni događaj u štampi je nazvan krilatičkom utakmicom i, naravno, privukao je veliki broj građana. Gledaoce je naročito zadivio letački nastup pilota Milana Uzelca, Srbina iz Like, pukovnika austrougarske avijacije. Izveo je let uvis i vešto spuštanje, pucao je u vazduh iz pištolja i iz aviona je bacao cveće koje je publika hvatala.

Veliki rat izbio je godinu dana kasnije a s ovdšnjeg aerodroma poletali su austrougarski avioni, odlazeći na izviđačke i bombarderske zadatke iznad Kraljevine Srbije.

– Četiri godine kasnije, nakon proboja Solunskog fronta, srpska vojska u nezadrživom napredovanju zarobila je mnoštvo austrougarskih i nemačkih letilica. U novoj državi bilo je svega nekoliko aerodroma, a najveći i najbolje opremljen bio je novosadski. Vrhovna komanda odlučila je da sve avione ovde prebaci i osnuje vazduhoplovne snage Kraljevine SHS.

NA ISTOJ STRANI. Vojvoda Petar Bojović naredio je 21. novembra 1918. da 521. eskadrila izađe iz sastava Druge armije i premesti se na novosadski aerodrom i stavi se na raspolaganje Prvoj armiji.

– To je i učinjeno tri dana kasnije kad je eskadrila preletela iz Niša u Novi Sad pa se taj događaj može smatrati početkom osnivanja Vojnog vazduhoplovstva Kraljevine SHS. U njegov sastav uključeni su i novoprimiti vazduhoplovci južnoslovenskog porekla, koji su služili u austrougarskoj avijaciji, ali su prešli u srpsku vojsku. Među ovim avijatičarima bio je i stari poznanik Novosađana – general Milan Uzelac, pilot. Za zapovednika je postavljen proslavljeni srpski ratni pilot lovac Branko Vukosavljević.

NEBO PUNO AVIONA. Početkom 1919. godine pri novosadskoj Vazduhoplovnoj komandi sa sedištem u Petrovaradinskoj tvrđavi, utemeljen je Vazduhoplovni arsenal.

– Uz njega je otvorena i Škola za obuku vazduhoplovnih mehaničara, radio-mehaničara i radio-montera. Prva pilotska škola Vazduhoplovstva Kraljevine SHS osnovana je 1. marta 1919. u Novom Sadu pri Prvom vazduhoplovnom puku i nju su pohađali aktivni oficiri, koji su po završetku obuke dobijali zvanje diplomiranog pilota. Nešto kasnije, u jesen 1921. u Petrovaradinu je osnovana i Vazduhoplovna izviđačka škola.

Mlade posade izviđačkih, bombarderskih i lovačkih aviona temeljno i intenzivno su obučavane pa se svakodnevno čulo brujanje motora aviona, a Novim Sadom šetali su piloti u letačkim uniformama.

– Za komandanta Prvog jugoslovenskog vazduhoplovnog puka imenovan je proslavljeni pilot lovac iz Prvog svetskog rata, potpukovnik Jovan Jugović. Poginuo je na praškom aerodromu 24. septembra 1926. na vazduhoplovnom susretu Male Antante i Poljske, prilikom sudara jugoslovenskog aviona brege 19, kojim je upravljao pilot poručnik Njegovan, s češkim

avionom. Sahranjen je u Beogradu, a u znak sećanja na njega novosadski aerodrom poneo je naziv Jugovićevo.

MIKLOVI NACRTI. Ministarstvo vojske raspisalo je 1923. godine konkurs za izbor domaćih fabrika koje bi, uz neophodnu tehničku i materijalnu pomoć države, počele proizvodnju aviona.

– U oštroj konkurenciji pobedile su male firme “Ikarus” iz Novog Sada i “Rogožarski” iz Beograda. Ikarus je formiran kao naslednik malog preduzeća “Industrija motora Protić i drugovi”, koje je u jesen 1923. godine otišlo u stečaj. Preuzeo ga je penzionisani vojni pilot hidroaviona Dimitrije Konjović, koji je iz Vazduhoplovnog arsenala doveo sjajnog avio-konstruktoru inženjera Josipa Mikla. On je u godinama pre Prvog svetskog rata projektovao hidroavione za austrougarsku avijaciju. Osnivačka sednica firme održana je 13. oktobra 1923. i na njoj je stvorena “Fabrika Ikarus – prva srpska industrija aeroplana, automobila i strojeva Kovačević i drugovi”. Sedište je bilo u Šumadijskoj 12 u Novom Sadu.

BOLJI OD ORIGINALA. Početak poslovanja Ikarusa bio je skroman.

– Bilo je svega desetak zaposlenih i radionica s osnovnom mašinskom opremom. Pa ipak, odmah su počeli da prave četiri školska aviona “ŠB-1 mali brandenburg”, uz dogovor da će država otkupiti avione ukoliko njihov kvalitet bude odgovarao standardima. U zakupljenoj susednoj fabrici nameštaja izrađivani su drveni delovi aviona, a metalni delovi i motori nabavljeni su u vojnom arsenalu u Beču. Posao je sjajno napredovao, stizali su novi radnici i već 3. marta 1924. bio je završen prvi avion ŠB-1. Probne letove obavio je osnivač Ikarusa pilot Dimitrije Konjović, a zatim je prvi primerak predat vojsci na dalje ispitivanje. Vojna komisija je 28. marta 1924. utvrdila da je čak i bolji od zaplenjenih austrougarskih aviona istog tipa i preuzela je ovu letelicu pa se taj datum smatra početkom razvoja srpske avio-industrije.

PRESELJENJE U ZEMUN. Uspех je Ikarusu doneo nove poslove.

– Naručeno je deset primeraka “malog brandenburga” za Vojno vazduhoplovstvo. Tako je nastao prvi industrijski proizvedeni avion u Jugoslaviji. Istovremeno, Ikarus je s Komandom mornarice sklopio ugovor za isporuku šest školskih hidroaviona koje je konstruisao Josip Mikl s nazivom ŠM. Bio je to prvi avion domaće konstrukcije.

Tokom 1924. i 1925. godine u fabrici je proizvedeno četrdesetak trenažnih aviona.

– Radilo je 120 majstora, radnika i službenika, a firma je povećala akcijski kapital s dva na pet miliona dinara. Tih godina Ikarus je izrađivao samo školske letilice, ali su bile toliko kvalitetne da je Ministarstvo vojske zatražilo 200 borbenih aviona “potez 25” po francuskoj licenci. Međutim, u ugovoru je stajalo da se fabrika iz Novog Sada mora premestiti u unutrašnjost, dalje od granice. Uslov je prihvaćen i u Zemunu je januara 1928. godine

Ikarus je izrađivao kvalitetne školske letilice pa je Ministarstvo vojske zatražilo 200 borbenih aviona “potez 25” po francuskoj licenci

podignuta nova fabrika, a samo sedam meseci kasnije Vazduhoplovstvu su isporučeni prvi primerci “poteza 25”.

OSNIVAČ RAKOVICE. Pogon u Novom Sadu, međutim, nije prekidao rad.

– I dalje su proizvođeni hidroavioni ŠM i uz “Rogožarski” bio je jedan od nosilaca razvoja avio-industrije u Kraljevini. U junu 1927. Ikarus i Ministarstvo vojske i mornarice sklopili su ugovor o podizanju Fabrike aeroplanskih motora u Rakovici kako ne bi zavisili od uvoza. Izrada domaćih letilica dala je podstrek i formiranju novih firmi koje su proizvodile prateću opremu, kao što su Teleoptik, Nestor, Mikron, Knebl i Ditrih...

Pogon fabrike Ikarus u Novom Sadu radio je do 1932. godine.

– Proizvodnja se premešta u Zemun, ali Novi Sad i dalje ostaje važan vazduhoplovni centar.

Bili smo jedan od ključnih punktova u međunarodnim vazduhoplovnim aktivnostima, kao što je bilo takmičenje pilota Male Antante 1926. godine, tokom kojeg su avioni leteli trasom: Novi Sad – Prag – Bukurešt – Novi Sad.

VELIKA PROIZVODNJA. Od 1924. godine do početka Drugog svetskog rata fabrika Ikarus u Novom Sadu i Zemunu proizvela je desetak tipova vojnih i civilnih aviona.

– Uz ŠB-1, mali brandenburg (izrađeno 24 primerka), srednji brandenburg (20) i školski mornarički dvosed ikarus ŠM (42), bili su još obalski izviđački trosed ikarus IO, (37 primeraka), avion za izviđanje i bombardovanje potez 25, (220 primeraka), kao i nekoliko prototipa vojnih i civilnih letilica. Među borbenima izdvajaju se lovački avion IK-2 koji je izrađen u 12 primeraka, kao i dvomotorni avion-razarač ikarus orkan koji je napravljen uoči rata. Do aprila 1941. jugoslovenska vazduhoplovna industrija proizvela je ukupno 1.570 aviona, 80 jedrilica, 1.150 avionskih motora i 2.500 padobrana.

Grupa rezervnih avijatičara osnovala je 22. oktobra 1921. u Beogradu Srpski aero-klub po ugledu na istoimenu francusku asocijaciju, a 11. novembra 1923. otvoren je novosadski mesni odbor tog kluba.

– Nakon pet godina prerastao je u Oblasni odbor Aero-kluba, zadužen za Srem, Bačku i deo Slavonije, čiji je naslednik Vazduhoplovni savez Vojvodine. Osnovni cilj Aero-kluba bilo je uvođenje civilnog vazdušnog saobraćaja. Osnovano je Društvo za vazdušni saobraćaj, ali je upis akcija tekao sporo. Međutim, naruku im je išao poduhvat dvojice istaknutih članova

Aero-kluba, pilota Tadije Sondermajera i Leonida Bajdaka. Uz podršku vojske odvažili su se na veliku vazduhoplovnu avanturu.

DO INDIJE PREKO NOVOG SADA. Omislili su propagandni let do Indije i nazad na jednomotornom avionu “potez 25” s dodatnim rezervoarom.

– Poleteli su iz Pariza 20. aprila 1927. a prva usputna stanica bio im je Novi Sad. Zatim su sletali u Alepo, Basru, Đask, Karači i stigli u Bombaj. U povratku su leteli istom trasom do Alepa i potom se preko Carigrada 2. maja vratili u Beograd. Domaća i strana javnost s velikom pažnjom pratile su odvažni letački poduhvat naših pilota. Prešli su 14.800 kilometara i 89 sati proveli u vazduhu i stekli slavu kao jedna od prvih posada s transkontinentalnim iskustvom.

Demonstrativni let tandema Sondermajer i Bajdak imao je veliki propagandni odjek.

– U naredna tri meseca upisano je više od 30.000 akcija Društva za vazdušni saobraćaj AD “Aeropot”. Putnički avioni uskoro su počeli da lete na linijama koje su povezivale velike jugoslovenske gradove. U jesen 1939. godine na Jugovićevo je priređen aero-miting povodom krštenja šest novih jedrilica domaće proizvodnje. Najveća atrakcija bilo je akrobatsko letenje kao i nalet savremenih borbenih aviona.

STIŽU MLAZNJACI. Nakon oslobođenja Novog Sada 23. oktobra 1944. aerodrom Jugovićevo koristila je avijacija Crvene armije zajedno s našim vazduhoplovstvom.

– Pošto se tokom 1944. izvestan broj jugoslovenskih pilota već priključio vazduhoplovnim pukovima Crvene armije, izvršavajući borbene zadatke zajedno sa sovjetskim avijatičarima, septembra 1944. potpisan je Sporazum o koordinaciji dejstva NOVJ i Crvene armije. Dobili smo lovačke avione JAK i jurišne i IL-2 štorimovik za opremanje lovačke i jurišne vazduhoplovne divizije. Već 4. decembra 1944. na Jugovićevo je formiran 422. jurišni puk, čiji je komandant bio kapetan Krsta Lakićević, a prvom eskadrilom ovog puka komandovao je poručnik Trifun Amidžić. Krajem decembra iste godine osnovana je ovde 42. vazduhoplovna divizija koja je učestvovala u borbama na Sremskom frontu i kasnije u završnim operacijama za oslobađanje zemlje.

Ali vremena se menjaju.

– Početkom pedesetih godina jugoslovenska avijacija prelazi na mlazne avione i aerodrom Jugovićevo odjednom je zastareo i nepotreban. Zato je 14. juna 1953. otvoren aerodrom Čenej, gde i danas radi Aero-klub “Novi Sad”. Tokom više od osam decenija iškolovao je mnoge generacije vrsnih padobranaca, jedriličara i pilota. I danas se održavaju velika sportska nadmetanja u padobranstvu, jedriličarstvu i motornom letenju i priređuju atraktivni aero-mitnzi. Na čenejskom aerodromu se svakodnevno leti, s njegove piste poleću i sleću civilni avioni, čiji piloti nastavljaju dugu tradiciju vazduhoplovstva u Novom Sadu, Vojvodini i Srbiji. **IR**

Ragbi klub Vojvodina već 15 godi

Amateri sa snagom

Dvaput smo osvojili Vojvodina open, bili smo treći u Prvenstvu

na okuplja mlade Novosadane

m profesionalaca

Autor: Miloš Dukić

Prvenstvu Srbije u ragbiju 10, četvrti u Prvenstvu Srbije u ragbiju 7

Autor: Miloš Dukić

Ragbi klub Vojvodina osnovan je 2001. godine u Novom Sadu.

– Tad se sakupila grupa entuzijasta koja je volela sport i odlučili su da dotadašnju igru na poljani dignu na viši nivo, da stvore klub. Za prvog predsednika izabran je Nemanja Jakovljević. Kao i tad, i danas smo potpuni amateri, drži nas isključivo ljubav prema sportu koji je u našim krajevima i dalje malo poznat, gotovo egzotičan. Važno nam je da se okupljamo oko onog što volimo, a rezultati su odraz zdrave sredine u kojoj vežbamo. Zaštitni znak kluba je ovan crveno/bele boje na štitu Novog Sada. Članovi smo Ragbi saveza Srbije, Ragbi saveza Vojvodine i Sportskog društva Vojvodina – kaže predsednik kluba Goran Porobić.

ŠTO VIŠE MLADIH. I pre 15 godina i danas interesovanje za ragbi u Novom Sadu i Srbiji veoma je slabo.

– Bez obzira na to, entuzijazam da promovišemo ovaj sport i privučemo što više mladih ne napušta nas. Zasad treniraju i takmiče se samo seniori i par juniora, ukupno imamo oko 30 igrača. Treniramo na stadionu FK “Kabel” i pomoćnim terenima stadiona “Karadorđe” između teniskih terena i Spensa. Decu ovaj sport još manje zanima nego srednjoškolce i studente, ali trudimo se da ih sve više pridobijemo. Mislim da su problem roditelji koji utiču na decu, zabranjuju im čak i da se malo uprljaju. A ragbi je takav sport da se nekad uprljate, ipak se igra na travi i padovi su neizbežni.

ŠKOLE SU BAZA. U svetu se zna da bi bilo najbolje da deca na ragbi krenu već sa sedam-osam godina, navodi Porobić.

– To je kod nas još uvek nerealno. Obično nam se pridruže kad krenu u drugi ili treći razred srednje škole. Devojčice nam se ne javljaju i nismo nikada imali žensku ekipu, ali bilo bi nam drago da dođu u naš klub. Uspesno saradujemo s više novosadskih osnovnih i srednjih škola i kroz prezentacije i sekcije učimo ih ragbiju. Dosad smo ragbi promovisali

u osnovnim školama “Đorđe Natošević”, “Žarko Zrenjanin”, “Desanka Maksimović”, “Jovan Popović”, u Srednjoj saobraćajnoj školi “Pinki”, Mašinskoj školi u Novom Sadu, u Elektrotehničkoj školi “Mihajlo Pupin” i u Gimnaziji “Jovan Jovanović Zmaj”. Takođe saradujemo s Dečjim selom “Dr Milorad Pavlović” u Sremskoj Kamenici, gde držimo sekciju ragbija. Treninzi su počeli zahvaljujući grupi porodica iz Modene, koja već godinama pomaže SOS selu.

PUTOVANJA I DRUŽENJA. Kako ističe, ragbista ne može biti svako.

– Krasi nas više osobina, uz dobru fizičku i mentalnu spremu, važna je disciplina, skromnost, požrtvovanost, fer-plej, strast, timski rad, solidarnost i integritet. Naš ragbi stoji dosta nisko u sportskoj porodici, niže nego što realno jeste. Dobra stvar je što u poslednjih par godina brzo napreduje u svakom smislu pa i na evropskoj lestvici. Sve nas je obradovalo što je ragbi bio zvanični sport na Olimpijskim igrama u Rijuu, nadamo se da će tako biti i u budućnosti.

Jedan do najboljih igrača Ragbi kluba Vojvodina jeste 19-godišnji Luka Rakita.

– Počeo sam da se bavim ovim sportom nakon prezentacije u mojoj gimnaziji. Došao sam u klub i probao da igram. Svidelo mi se to što je ragbi sport za jake momke, što se oseti fizičnost igre. Osim toga, društvo je odlično i često se ide na putovanja.

Dodatno me je motivisala podrška roditelja i to što sam uspeo da se izborim da igram za reprezentaciju Srbije do 18 godina, ističe Luka.

– Nastupio sam već u Poljskoj, Moldaviji i mnogim drugim zemljama. Stekao sam mnogo drugara u Novom Sadu i drugim gradovima i državama, to mi je takođe dosta važno. I dosta sam fizički ojačao. Pored fakulteta, ragbi mi je sad najvažniji u životu – ističe Luka.

STABILNI PRVOLIGAŠ. Naporno vežbanje donosi rezultate.

– Iako nam je najvažniji zdrav kolektiv, za ovih 15 godina možemo se pohvaliti igračkim uspesima. Dvaput smo osvojili Vojvodina open, bili smo treći u Prvenstvu Srbije u ragbiju 10,

četvrti u Prvenstvu Srbije u ragbiju 7, pre toga smo osvojili B-lige i plasirali se u Prvu ligu Srbije. Još uvek smo u fazi da hoćemo da omasovljavamo sport i pridobijemo što više članova, a tek potom da insistiramo na višem kvalitetu. A što se takmičarskog plana tiče, osnovno nam je da se zadržimo u Prvoj ligi Srbije. Planiramo da nastavimo igru u svim takmičenjima koje organizuje RSS kao i prijateljske utakmice s klubovima iz Mađarske.

Ragbi klub Vojvodina organizuje tradicionalni međunarodni turnir u ragbiju XV, od 2005. godine, a već osam godina turnir se odigrava pod nazivom Memorijal Luka Marin.

– Turnir je posvećen sećanju na našeg saigrača, jednog od začetnika kluba u Novom Sadu, bivšeg reprezentativca naše države, talonera, prijatelja i saborca. Napustio nas je prerano u tragičnoj saobraćajnoj nesreći. Sa sobom je na put poneo i svoj dres broj 2. Ostavio je u našim životima i klubu dubok trag i zbog toga se trudimo iz godine u godinu da, uz veliku pomoć njegove porodice, negujemo uspomenu na njega. **R**

”

Težimo da omasovimo članstvo, mislim da su problem roditelji koji utiču na decu zabranjujući im da se imalo uprljaju

**Borislava Perić Ranković i
Laslo Šuranji zablistali u Rijui**

Dva novosadska olimpijska zlata!

U jednom danu Srbija osvojila četiri medalje, sve iskovane u našem gradu

Autor: Miloš Dukić

Držale su se za ruke i pevale Bože pravde. Borislava Perić Ranković i Nada Matić, obe članice novosadskog "Spina", donele su u ponedjeljak Srbiji zlatnu i bronzanu medalju na Paraolimpijskim igrama u Rio de Žaneiru. Nešto ranije Mitar Palikuća, njihov klupski kolega, uzeo je bronzu, a samo malo kasnije strelac Laslo Šuranji – zlato! Najsjajnji srpski olimpijski dan, potpuno iskovan u Novom Sadu, time je bio kompletiran.

ZLATO ZA ZLATO. Borislava je u finalu igrala pet setova i pobedila Kineskinju Mijao Ženg sa 11 : 4, 6 : 11, 7 : 11, 11 : 3, 11 : 8.

– Prvi set sam dobila relativno lako, a onda sam stala u naredna dva. Bolje rečeno, poklonila sam joj vođstvo od 2 : 1. Tek tad sam se trgnula, shvatila sam da ću ostati bez olimpijskog zlata ako tako nastavim. Rekla sam sama sebi:

– Ako misliš da osvojiš to što tako želiš, ne možeš igrati njenu igru. Moraš nametnuti svoju.

Posle toga, jednostavno je krenulo i počela sam da igram kako umem. Neverovatan je osećaj, sigurno najveći u mojoj karijeri, pogotovo što sam slušala srpsku himnu. A zlatnu medalju poklanjam mome zlatu (ćerki) – rekla je Borislava Perić Ranković.

Pobediti Kineze na olimpijskim igrama podvig je neverovatnih razmera. A Borislava je u Rijui to učinila dvaput – na putu do zlata dobila je i prvu igračicu te zemlje i dvostruku olimpijsku pobednicu Žou Jing, od koje je izgubila u finalu olimpijskog turnira pre četiri godine. Nakon dve srebrne medalje u Pekingu i Londonu, Borislava je sad ušla u samo sazvežđe srpskog olimpizma.

UZ LUKINU POMOĆ. U isto vreme dok se Borislava borila za zlato, za drugim stolom njena klupska koleginica Nada Matić igrala je s Britankom Sju Džilroj. Scenario je bio gotovo identičan. Naša igračica izgubila je prva dva seta (14 : 12 i 11 : 8) pa su se svi okrenuli Borislavi.

– Gubila sam, ali bilo je vrlo gusto, ni sama ne znam zašto mi nije išlo iako sam se borila. Posle drugog seta pomislila sam na svog sina Luku i moguće da mi je to donelo veću motivaciju, snažniju želju da uspem. Rekla sam sama sebi: Nado, nije gotovo, igraju do kraja.

Najpre je izjednačila na 2 : 2 (11 : 8, 11 : 6) a onda u petom, odlu-

čujećem setu bila ubedljivo bolja sa 11 : 6.

Sjajan uvod za bajku Borislave i Nade pripremio je njihov klupski kolega Mitar Palikuća, evropski prvak iz 2011. godine. U duelu za bronzanu medalju protiv Norvežanina Tomija Urhauga izgubio prvi set 4 : 11, ali je potom bio besprekoran do kraja i s tri seta 14 : 12, 11 : 6 i 11 : 9 došao do najvećeg uspeha u karijeri.

– Presrećan sam, prva olimpijada i odmah medalja. Brozana je, ali meni sija kao zlato. Nadam se da će u Tokiju biti ponovo uspešan – rekao je Palikuća, koji je Srbiji doneo prvu medalju na Paraolimpijskim igrama u Riju.

IGRA S TRENINGA. A u početku uopšte nije izgledalo da će biti ovako sjajno. Selektor srpskih stonotenisera Zlatko Kesler morao je intervenisati posle nesigurnog početka u grupnoj fazi takmičenja.

– Razgovarali smo otvoreno, bilo je i kritike. Lepo sam im govorio da je ovo šansa kakva će im se retko pružiti. Tokio je tek za četiri godine, pitanje je ko će od njih u Japan, što zbog konkurencije koja pristiže, što zbog stanja u kome se nalazimo. Nisam ih pritiskao, jedino sam tra-

žio da igraju ono što smo na treninzima uigravali. I uspeali su, niko od mene nije danas srećniji – ispričao je Kesler, koji je na prošlim igrama u Londonu osvojio srebrnu medalju.

Srpski strelac Laslo Šuranji nije Novosađanin, ali je njegovo zlato iskovano u našem gradu, kaže trener olimpijskog prvaka Dragan Marković iz Streljačke družine Novi Sad 1790.

– Laslo je prezadovoljan, dočekali smo prvu paraolimpijsku medalju za srpsko streljaštvo, i to odmah zlatnu. Trebalo je da to uradimo još i ranije, ali uvek bi nas nešto omelo u odlučujućim trenucima. Već smo svi pomislili da će tako biti i u Riju, kad je Laslo bio peti u gađanju vazdušnom puškom iako je vodio do treće serije finala. U trenutku opaljenja, propala mu je leva ruka zbog spazma, nekontrolisanog grčenja mišića, i upucao je samo 3,3. Odmah se stabilizovao i već sledeći hitac je bio 10,5, ali medalju više nije mogao dohvatiti – objašnjava Marković.

ZLATNI REKORD. Zatim je na red došla najteža streljačka disciplina – gađanje malokalibarskom puškom iz trostava.

– Puca se triput po 40 metaka i to

Nakon dve srebrne medalje u Pekingu i Londonu, Borislava je, osvojivši zlato u Riju, ušla u samo sazvežđe srpskog olimpizma

traje tri sata. Zatim je na redu finale u kome se gađa triput po 15 metaka, tako da se takmičenje protegne gotovo na ceo dan. Laslo je trijumfovao sa 453,7 krugova u finalu. Bio je najprecizniji i u kvalifikacijama, pogodio je 1.165 krugova. Oba rezultata su automatski i novi paraolimpijski rekordi, s obzirom na to da su POI u Riju prve po novim pravilima, ali Šuranjijev rezultat iz kvalifikacija bolji je i od dosadašnjeg rekorda POI po starim pravilima, koji je držao Švedanin Jonas Jakobson – 1.163 kruga – navodi Marković.

Tridesetosmogodišnji Šuranji je iz Novog Bečeja, nastupa za zrenjaninski klub, ali najviše trenira u Novom Sadu.

– U svom klubu nema mogućnosti da vežba malokalibarskim oružjem pa je svakodnevno u našim novim prostorijama na Sajmištu. Kad je već tu, obavi trening i vazdušnom puškom. Lasla smo oduvek doživljavali kao našeg člana, tako je i s njegovom medaljom – kažu u Streljačkoj družini Novi Sad 1790.

Na POI u Riju naš strelac Rastko Jokić bio je peti u disciplini 25 metara malokalibarski pištolj u kategoriji P3-SH2, dok je Živko Papaz bio osmi. **R**

IZ MOG UGLA

Jovan Tanurdžić

Vreme trčanja

Nadmetanje i fiskultura kao da su zaboravljeni u novosadskim školama

Svaki dan pogledom tražim devojčice i dečake na obližnjem školskom igralištu. Dece ni od korova. Nema trčanja, graje ima. Ali iz sasvim drugih razloga. Svadaju se zbog kompjutera, igrice i pakle cigareta. Da, baš tako stoje stvari. Trava zarasla, atletska staza jedva da se nazire, a bogami, prazni su i košarkaški i rukometni tereni.

Povod da pišem na ovu temu jeste i podsećanje gradskom sekretarijatu za obrazovanje i sport. Naravno, i poziv nastavnicima i direktorima novosadskih škola da se pozabave svojim đacima, da organizuju trčanja. Ovo je pravo vreme za trčanje, septembar je idealan za ovakva školska nadmetanja. Neka se deca utrkuju, da dobijemo prvake škola, a zatim se ova akcija može podići i na viši nivo. Na nadmetanje najboljih u školama, pa u gradu i, konačno, ovo je dobar put i ka selekciji i putokaz za novosadske klubove.

Svet je u pokretu. Vreme promena nije zahvatilo samo delove Balkana. Tako je možda u političkom smislu, ali u sportu je sasvim drugačije. Vreme je trčanja. Milioni stanovnika globalnog sela u sličnom su ritmu. Njišu se u kukovima, trče u prirodi, upoznaju staze planinske i ravničarske, trče po bulevarima i pokraj reka. Pa zašto ne bi i naša novosadska deca trčala u svojim školskim dvorištima? Zašto se ne izmisli subota za trčanje? Pa i nadmetanje.

Bar dok je ovako lepo septembarsko vreme!

Ovo su činjenice. Trčanje kao pokret savremenog sveta, kao priprema osnovaca za život. I borbu koju nosi poznije doba.

Analizira zdravstvenog aspekta trčanja podrazumeva i pedagoški, sociološki i ukupno analitički. Lepo je školsko doba i bez gluvarenja i najlonskih kesica. A trčanje i nadmetanje imaju i te kakvog smisla.

Deci to treba objasniti i uveren sam da će školska igrališta biti mala da prime sve one devojčice i dečake koji se trčeći dokazuju. I udvaraju!

Svet prepoznaje nekoliko najvećih maratona. Trčanje u Njujorku, Bostonu, Tokiju i Londonu, pa i u Beogradu i Novom Sadu na tradicionalnim maratonima jedna je priča. Ali namera mi je da skrenem pažnju na trčanja u školskim dvorištima. Na vreme Jaše Bakova ili onih novosadskih nastavnika i profesora fiskulture koji su negovali trčanje kao deo pedagoškog rada. Dabome, podržavam i škole sporta, košarkaške, odbojkaške, džudo, kao i plesne škole.

Ali to je opet neka druga priča.

Trčanjem se deca udaljavaju od ulice, i mnogo su koraka bliža dobrom, a miljama daleko od zla savremenog sveta – droge i drogiranja.

I u trčanju za decu navijamo. Pružimo našim školarcima bar kolačić, sok i patikice, pa i majicu s logom njihove škole. Bilo osnovne

bilo srednje. Najmanje je važno.

Pamtim i vreme, o istoj školi se radi, na mom Limanu, kada su se deca do kasnih večernjih sati utrkivala na igralištu, graja nam nije smetala, a sada tu graju slušam između zgrada, na trotoaru, i to do veoma kasnih noćnih sati. Ujutro vidim neke kesice i prazne pивske flaše. **R**

Septembar je početak školske godine i pravo vreme za takmičenja u školskim dvorištima, a u nekim školama atletska staza zarasla je u korov

STOP KRAĐI VODE

Prijavite nelegalni priključak vode

 BESPLATAN POZIV
0800 333 021

Broj telefona na koji se mogu izvršiti anonimne prijave.
Prijava se može poslati i na email adresu anonimne@vikns.rs.

VELIKI USPESI JUNIORA GOLF KLUBA CENTAR, ČLANOVA NACIONALNOG TIMA SRBIJE

Na samom isteku letnje golf sezone pune takmičenja Golf klub Centar se s ponosom osvrće na uspehe koje je srpskom golfu doneo sjajan rezultat reprezentativaca.

Jun je počeo drugim turnirom Srpskog Amater Toura i potvrdom izuzetne forme Mihaila Dimitrijevića u Golf Centru obaranjem rekorda terena u Žablju s rezultatom -7 i pobedom nakon tri dana sa -15 u kategoriji U21. Marko Jokić (GCC) je s fenomenalnih -5 došao do trijumfa u kategoriji U16. Kod dama U21 najbolja je bila Tamara Palkovljević (GCC), dok je u konkurenciji U16 Jelena Lainović (GCC) slavila pobjedu.

Od 2. do 4. jula 2016. godine u Beogradu je održano Otvoreno juniorsko prvenstvo Srbije u golfu, WAGR probation event, koje je okupilo mlade golferke i golferke do 21 godine. Pored domaćina iz Srbije, na turniru su učestvovali igrači iz Švajcarske, Hrvatske, Slovenije i Mađarske. U konkurenciji golfera do 16 godina prva tri mesta zauzeli su: Luka Jovanović (212), Marko Jokić (214), Andrija Đorđević (219). U kategoriji do 21 godine kod dama tokom sva tri dana igre Tamara Palkovljević jasno je dala do znanja da će ove godine poneti titulu Nacionalne prvakinje Srbije s rezultatom od 235 udaraca.

Uspeh nije izostao ni na jednom od najjačih turnira za juniore u regionu gde je Marko Jokić osvojio peto mesto na Juniorskom prvenstvu Slovenije.

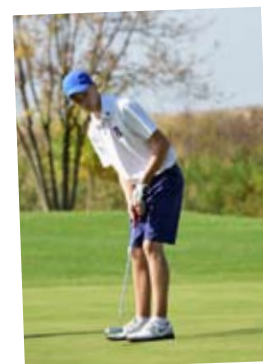
Poslednje dane avgusta u srpskom golfu obeležila je igra u okviru četvrtog kola Serbian Amateur Toura. U muškoj konkurenciji juniora mlađih od 16 godina reprezentativci su se takmičili za nove poene. Pobjedu je odneo Marko Jokić ispred Luke Jovanovića (GCB) i Marka Kneževića (Aphrodite Hills Club, Cyprus). Jelena Lainović je osvojila titulu u kategoriji U16.

Ipak, najveći uspeh srpske golf reprezentacije jeste osvajanje prvog mesta u konkurenciji 12 nacionalnih timova na drugom Evropskom tim šild šampionatu koji je održan na golf terenima Pannonija u Mađarskoj.

Naš nacionalni tim u sastavu Mihailo Dimitrijević, Branimir Gudelj, Ranko Helc i Marko Jokić, koje je predvodio trener Vladimir Simenović ostvario je tri trijumfa u izuzetno jakoj konkurenciji.

Srpski golferi su prvo pobedili Tursku u četvrtfinalu sa 2 : 1. U polufinalu su bili ubedljivi protiv Malte sa 3 : 0, da bi u finalu slavili protiv Hrvatske sa 2 : 1.

Čestitamo i želimo dobru igru našim juniorima u nastavku golferske sezone!

ISSN 2406-2022

9 772406 202005